

یهود و پیامبر (ص)

مرتضی شیرودی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یهود و پیامبر (صلی الله علیه و آله)

نویسنده:

مرتضی شیرودی

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست	۵
یهود و پیامبر (ص)	۶
مشخصات کتاب	۶
سرآغاز	۶
یهود مهاجر	۶
حوزه کارشکنی	۸
نمونه هایی از کارشکنی های اعتقادی و اقتصادی یهودیان علیه پیامبر	۱۹
علت های دعوا	۲۱
نتایج کار	۲۶
گام های برخورد	۲۹
سرانجام	۳۳
درباره مرکز	۳۵

نویسنده : مرتضی شیرودی

ناشر : مرتضی شیرودی

سرآغاز

بشر برای تکامل خود نیاز به راهنما دارد، لذا خداوند متعال پیامبرانی را برای هدایت بشر در طول تاریخ برگزیده است ، تا آنان را به سعادت برسانند. حضرت موسی (ع) هم به همین دلیل مبعوث شد، اما پیروان او در طول تاریخ برای سود دنیوی خود این دین را تغییر داده و تحریف کردند، حتی یهودیان با آنکه نشانه های پیامبر اکرم (ص) را در تورات خوانده بودند و منتظر ظهور او بودند، ولی بعد از بعثت دست به کارشکنی زدند، چون آرمانها و دستورات اسلام با منافع دنیوی آنها مخالف بود. با مروری بر عملکرد یهود در عصر نبوی ، می توان به حوزه های کارشکنی یهود علیه پیامبر اکرم (ص)، علل و پیامدهای این کارشکنی پی برد:

یهود مهاجر

در باره علت مهاجرت یهودیان به جزیره العرب نظریه های مختلفی وجود دارد، از جمله ۱: حمله پادشاه آشور، بخت النصر یا نبوکد نصر، به فلسطین و آواره شدن یهود از دیار خود که بخشی به جزیره العرب کوچ کردند. ۲. در ۷۰ میلادی با حمله تیتوس و خرابی معبد یهود، تعدادی از آنها از فلسطین آواره شدند، عده ای هم در سال ۱۳۲ میلادی در اثر شکنجه ها و آزار آدریان رومی به این ناحیه مهاجرت کردند. ۳. در اثر تماس بازرگانانی که در زمان حضرت سلیمان (ع) و پس از او به کشور سبا سفر می کردند، مردم جزیره العرب با رسم و آیین یهود آشنا شدند. ۴. در اثر تخطی گروهی از بنی اسرائیل از فرمان پادشاه شان از کشور خودرانده شدند و به حجاز رفتند، به نظر یهودیان این اتفاق در عصر طالوت

رخ داده است. ۵. بر اساس داستان دیگر، یهودیان از فرزندان داوود پیامبرند که در پی قتل یکی از فرزندان حضرت داوود (ع) به جزیره العرب گریختند. ۶ - عده ای می گویند یهود در سپاه نبونید، پادشاه بابل بوده اند که به جزیره العرب وارد شدند، اما آثار نبونید این موضوع را تایید نمی کند. ۷. در اثر افزایش جمعیت یهود در فلسطین، ایشان به دنبال چراگاه به سرزمین های مجاور مثل مصر، عراق و جزیره العرب کوچ کردند. ۸. در بعضی روایات آگاهی یهود از ظهور پیامبر جدید در جزیره العرب باعث مهاجرت یهود به این منطقه شده است. البته تمام این موارد در حدیث نظریه است، زیرا هیچ مدرک مکتوبی از گذشته یهود در جزیره العرب وجود ندارد. در مورد اینکه یهود مدینه بومی هستند یا اصیل، روایات مغشوش و پراکنده است، اما به نظر می رسد از هر دو گروه بومی (عرب یهودی شده) و اصیل (از نژاد بنی اسرائیل) در مدینه ساکن بوده اند. گروهی عقیده دارند؛ یهودیان مدینه به این طریق یهودی شده اند که زنان جاهلی برای فرزنددار شدن نذر می کردند، فرزندان را یهودی کنند، البته این گروه پس از بعثت بعد از مسلمان شدن، فرزندان را مجبور می کردند مسلمان شوند، در این هنگام آیه لا اکراه فی الدین قد تبین - الرشد من الغی (بقره ۲/۱) نازل شد و به آنها تذکر داد که در دین هیچ اجباری نیست. البته اوضاع سیاسی و اجتماعی یهود در مدینه به این صورت بود که قبل از اینکه قبایل اوس

و خزرج از سرزمین سباوارد مدینه شوند، یهودیان به تنهایی کنترل اوضاع سیاسی و اقتصادی مدینه را در دست داشتند، اما بعد از آمدن قبایل اوس و خزرج به مدینه، یهودیان موقعیت خود را در خطر دیدند، ناچار با این قبایل پیمان بستند، البته یهود در این پیمان از موقعیت پایین تری نسبت به اوس و خزرج برخوردار بودند. از نظر فرهنگی یهودیان شبیه اعراب بودند. افراد باسواد آنها از علمای مذهبی بودند. یهودیان برای اینکه کنترل اقتصادی را در دست بگیرند بین دو قبیله اوس و خزرج تفرقه می افکندند. رسول خدا (ص) هم که وارد مدینه شد، از موضع سیاسی یهود اطلاع داشت، به همین علت با یهودیان داخل وخارج مدینه پیمان صلح بست تا برای مبارزه با مشرکین نیروی خود را متمرکز کند. بر اساس پیمان نامه یهودیان در دین خود آزاد بودند، اما موظف به پرداخت جزیه بودند، همچنین یهودیان و مسلمانان موقع حمله دشمن باید با هم متحد می شدند.

حوزه کارشکنی

حوزه ها و قلمروهای کارشکنی یهود را می توان در ابعاد زیر بررسی کرد: ۱- مهم ترین عرصه کارشکنی های یهود علیه پیامبر، در عرصه نظامی است. به بیان عمیق تر: بر اساس مدارک و اسناد معتبر یهودیان در طول تاریخ، پیامبران زیادی را آزار رسانده و کشته اند، حتی آنان پیمان خود با پیامبر (ص) را شکستند و برای حفظ منافع دنیوی خود به کارشکنی پرداختند، عده ای ظاهراً مسلمان شدند ولی به جاسوسی پرداختند و از کمک رساندن مسلمین به پیامبر جلوگیری کردند. در این موقع آیه ۱۱۸ سوره آل عمران نازل شد. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا**

بِطَانِهِ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدَّوَا مَا عَنُتُمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۚ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ ۚ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ . خداوند در این آیه دستور می دهد مسلمانان راز خود را در بین بیگانگان افشا نکنند، خداوند در این آیه از
باطن دشمنان خبر می دهد و یادآوری می کند که آنها شایسته دوستی نیستند، و به این صورت نقشه یهودبر هم ریخت . نمونه
ای از جاسوسی یهودیان ، در جنگ احزاب است . آنها باوجود داشتن پیمان با مسلمانان به صورت ستون پنجم ، سپاه ده هزار
نفری احزاب (قبایل چندگانه عرب و یهود) را یاری کردند. وقتی احزاب شکست خوردند، پیامبر (ص) بر اساس مفاد پیمان
نامه با آنها رفتار نمودند. رفع اختلافات بین دو قبیله اوس و خزرج (اختلافات ۲۰ ساله) از مشکلات رسول خدا (ص) بعد از
هجرت به مدینه بود. بعد از صلح این دو، یهود شروع به تفرقه افکنی کردند، اما پیامبر مردم را هوشیار نمودند و دوباره صلح
را برقرار کرد. آیه ۱۰۰ سوره آل عمران در این باره است و مسلمانان را از اطاعت از اهل کتاب منع می کند. یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ . به نظر نویسنده کتاب ، این آیه خطاب به تمام مسلمانان
در همه زمانهاست و آنها را از توطئه دشمن آگاه می کند، اما مصداق این آیه در اوایل هجرت مسلمانان به مدینه ، مشرکان
و یهودند. آن ها از راههای مختلف

به پیامبر فشار می آوردند، از جمله جنگهای بدر و احد با مشرکین و درگیری با قبایل بنی قینقاع و بنی قریظه و یهود خیبر، مقاومت در برابر این فشارها فقط با الطاف الهی و کمک های غیبی ممکن شد. از جمله کارهای که یهود برای کارشکنی انجام دادند، ایجاد ناامنی و فتنه بود. بعد از پیروزی مسلمانان در جنگ بدر یهود بنی قینقاع از شدت ناراحتی شروع به فتنه انگیزی و گفتن شعارهای توهین آمیز کردند. رسول خدا (ص) در پاسخ، نشانه های پیامبری خود در تورات را گوشزد نموده و آنها را بیم داد، بنی قینقاع به جای عبرت گرفتن، قدرت نظامی خود را به رخ پیامبر کشیدند و او را تشویق به جنگ کردند، پیامبر (ص) سکوت کرد، اما مسلمین منتظر فرصت انتقام بودند. آیات ۱۲ و ۱۳ سوره آل عمران نازل شد و شکست زودهنگام یهودیان و محشور شدن آنها در جهنم را خبر داد. یهودیان بنی قینقاع به فتنه انگیزی ادامه دادند چنانکه در شوال سال دوم هجری جوانی از بنی قینقاع به زنی مسلمان توهین کرد، زن مسلمان تقاضای کمک نمود. مردی مسلمان آن جوان یهودی را کشت، در عوض یهودیان نیز او را به قتل رساندند، در ادامه یهودیان به قلعه های خود رفته و آماده جنگ شدند. پیامبر (ص) پس از فتح قلعه دستور داد آنها از مدینه خارج شوند. قبیله دیگر یهودیان بنی نضیر با طرح نقشه قتل پیامبر پیمان را شکستند. خداوند پیامبر را از نقشه آنان آگاه کرد و توطئه آنها بی نتیجه ماند. یکی از یهودیان به نام کنانه بن صویرا گفت :

قسم به تورات او پیامبر خداست که نشانه هایش در تورات آمده است ، یهودیان به سخنان او توجهی نکردند، به این صورت قبیله ای دیگر از یهودیان دشمنی خود را با پیامبر آشکار کرد. پیامبر (ص) در پاسخ به این خیانت قصد جنگ با آنها را داشت ، در نتیجه آنها را باید مسلمان می شدند و یا وطن خود را ترک می کردند، آنها از شدت تعصب ترک وطن را انتخاب کردند. بعضی از مفسرین شأن نزول سوره حشر را این اتفاق می دانند. خداوند در این سوره مجازات این عده را ترک وطن معرفی می کند و می فرماید: اگر خداوند این مجازات را تعیین نکرده بود علاوه بر عذاب دنیا در آخرت هم مجازات می شدند. در ادامه کارشکنی های سران یهود با قبایل دیگر و بت پرستان ، احزابی را تشکیل دادند و در مقابل مسلمانان قرار گرفتند و مخالفان را از نظر نظامی و اقتصادی یاری کردند. سران یهود مردم عادی یهودی را با حيله تحريك به مخالفت و کارشکنی کردند. سران قبیله بنی نضیر که در اثر خیانت اخراج شده بودند عده ای به شام و گروهی به خیبر رفتند، سپس این دو دسته به مکه رفته و قریش را بر ضد پیامبر شورانیدند. در نتیجه می توان گفت ، سران بنی نضیر و عده ای از بنی وائل زمینه جنگ احزاب را ایجاد کردند. نقشه جنگ احزاب که برای نابودی اسلام طراحی شده بود در تاریخ اعراب بی نظیر است . سران بنی نضیر با تطمیع و تحریک قبایل مختلف یهودی و بت پرست ، سپاه ده هزار نفری گرد آوردند که به صورت سه لشکر

به طرف مدینه حرکت کردند. وقتی به مدینه رسیدند، خندقی اطراف شهر دیدند که هیچ کس نمی توانست از آن عبور کند. بعضی ها می گفتند این طرح عرب نیست ، پیشنهاد یک ایرانی است . وقتی دیدند عبور غیر ممکن است ، اردو زدند، چند بار حمله کردند، اما مسلمانان مقابلۀ کردند. آنها یک ماه بی نتیجۀ آنجا ماندند، در نتیجۀ با سران بنی قریظۀ ارتباط برقرار کردند و آنها را تحریک به پیمان شکنی کردند تا از داخل مدینه با مسلمانان درگیر شوند و سپاه کفر بتواند از خند عبور کنند. ابتدایی قریظۀ قبول نمی کردند، اما با پافشاری مداوم سران کفر و یهود پذیرفتند. از بین آنها پیرمرد یهودی تذکر داد که : اگر این محمد (ص) همان پیامبری باشد که در تورات وعده داده شده ، هیچ سپاهی توان مقابلۀ با او راندارد، ولی حی بن اخطب (یکی از سران یهود) گفت محمد (ص) از فرزندان اسماعیل است اما آن پیامبر که در تورات نام برده شده از بنی اسرائیل می باشد. بنی قریظۀ بعد از پیمان شکنی چاره ای جز جنگ با پیامبر نداشتند، پس به وسایل مختلف کار شکنی کردند. پیامبر (ص) به مسلمانان مژده پیروزی داد. بنی قریظۀ نقشه کشیدند که با دوهزار نفر به شهر حمله کنند و آن را غارت کنند. پیامبر (ص) پانصد نفر را مأمور کرد در شهر بگردند و تکبیر بگویند تا زنان و کودکان آرامش یابند. خداوند در آیه ۱۰ سوره احزاب این حادثه را وصف می کند و می گوید که از شدت ترس مسلمانان چشمانشان خیره و جانهایشان به

لب رسیده بود. إِذْ جَاءُوكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۖ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا. در این موقع نعیم ابن مسعود که یک یهودی تازه مسلمان شده بود، یک نقشه تاکتیکی ارائه داد. بوسیله این نقشه بین گروههای یهودی و بت پرستان درگیری ایجاد شد، هر گروه از جنگ صرف نظر کردند و عقب نشینی نمودند. خداوند بوسیله جبرئیل به پیامبر وحی کرد که بنی قریظه را تنبیه کند. پیامبر هم طبق پیمان نامه با آنها رفتار کرد. ۲ - برخی از کارشکنی های یهودیان علیه پیامبر را باید در عرصه فرهنگی جستجو کرد، از جمله: از برنامه های دین اسلام، کنترل افراد سودجو و منفعت طلب است برای همین، این افراد برای شکست اسلام به کارشکنی فرهنگی پرداختند، به طور مثال در مسائل اعتقادی، یهودیان از بی نیازی خداوند آگاهی داشتند با این وجود نسبت فقر به خدا دادند که این کار جزو گناهان بزرگ هم ردیف قتل انبیاء است، لذا خداوند وعده عذاب سوزان را به آنها می دهد. لَقَدْ سَجَعِ اللّٰهُقَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَاءُ سَيَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَ قَتَلُوْهُمْ اَلْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَ نَقُوْلُ مُذَوَّقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ . (آل عمران / ۱۸۱). در شأن نزول این آیه آمده است که وقتی خداوند مردم را دعوت به خواندن نماز و دادن زکات کرد، یهودیان گفتند خدا فقیر و تنگدست است، اما ما که روزی را بر اهل خود توسعه

دادیم غنی هستیم . این تهمت ها و توهین ها از طرف مردمی که انبیاء را کشته اند، دور از ذهن و عجیب نیست . علامه طباطبایی در تفسیر این آیه می گوید: شاید این سخنها به علت دیدن فقر عمومی مسلمانان و برای طعنه و زخم زبان به آنها بوده است . حيله فرهنگي ديگر اين بود که يهوديان گفتند: قرآن همان مطالب تورات است که تحريف شده و ديگر اينکه در قرآن تناقض هايي وجود دارد. آنها با اين شبهات مي خواستند مؤمنين را گمراه کرده و اعتقاداتشان را سست کنند، در حالي که خودشان گمراه شدند، و لذا وقتي که به اين کار شوم سرگرم شدند، ديگر نتوانستند در حق و حقيقت به جستجو پردازند. عده اي از بزرگان انصار که قبل از بعثت با يهوديان رابطه دوستي داشتند به آنها گفتند: شما قبل از بعثت نشانه هاي پيامبر و ظهورش را به ما مي گفتيد، پس از مخالفت با پيامبر دست برداريد و از عذاب خدا بترسيد، اما يهوديان گفتند: هرگز بعد از موسي پيامبري مبعوث نشده و کتابي نازل نشده است . وقتي عده اي از مشرکين از يهوديان درباره دين جديد يعني اسلام راهنمايي خواستند آنها به علت کينه و دشمني با پيامبر گفتند: دين شما بهتر و قديمي تر است و شما هدايت يافته تريد. حتي خود يهوديان اعتراف مي کنند که اين لکه ننگ بر دامن يهود است . نويسنده يهودي در کتاب تاريخ يهود و عربستان مي گويد: هرگز ارزش نداشت يهود چنين خطايي را مرتکب شوند، هر چند قریش با تقاضای آنان موافقت نکنند. هرگز صحيح نبود ملت يهود به بت پرستان

پناه ببرند، زیرا این رفتار با تعلیمات تورات موافق نیست. از دیگر کارهای یهود این بود که عده ای را مامور کردند، تا صبح، ایمان بیاورند و شب از ایمان خود بازگردند، زیرا تازه مسلمانان می دانستند که علمای یهود با ادیان الهی و پیامبران آشنایی کامل دارند. با این وسیله می خواستند در دل کسانی که ایمانشان سست بود، تردید به وجود بیاورند. در تفسیر قمی از امام باقر (ع) نقل شده است؛ وقتی قبله مسلمانان از بیت المقدس به مکه تغییر کرد، یهودیان خشمگین شدند و گفتند شما ای یهودیان به آنچه در آخر روز نازل شده است (تغییر قبله به طرف کعبه) کافر شوید، تا شاید مسلمانان به قبله ما برگردند. نقشه دیگر یهودیان این بود که خواستند خود پیامبر را منحرف کنند. آنها نزد پیامبر رفته و گفتند: بین ما و قبیله دیگر اختلافی افتاده است، اگر از ما، حمایت کنی مسلمان می شویم، اما پیامبر (ص) بر اساس دستور خداوند و آیه ۴۹ سوره مائده عمل کرد، در این آیه چند نکته وجود داشت: ۱- هشدار به پیامبر برای پیروی نکردن از یهود. ۲- افشای توطئه یهودیان. ۳- اشاره به مجازات بعضی از گناهان اهل کتاب در آخرت، چون جزای همه گناهان در دنیا داده نمی شود، بلکه بعضی از گناهان در آخرت مجازاتشان داده می شود. وقتی رؤسای یهود از اجرای این نقشه ناامید شدند، تلاش کردند مسلمانان دیگر را از حق منحرف کنند، حتی یاران بسیار نزدیک پیامبر، مثل معاذ بن جبل، حذیفه و عمار بن یاسر. اگر در

این کار موفق می شدند، ضربه سنگینی به اسلام وارد می شد. در این هنگام آیه ۶۹ سوره آل عمران نازل شد. در این آیه خداوند می فرماید: یهودیان می خواستند شمارا گمراه کنند، اما با نسبت دادن خلاف ها به رسول خدا، روح تنفر و بدبینی رادر خود پرورش دادند و نقاط مثبت را نادیده و هر روز بیشتر از اسلام فاصله گرفتند. از دیگر اعمال یهود تخریب شخصیت های مسلمان بود. آنها سعی کردند شخصیت های دینی یعنی پیامبر و پیروانش را در نظر مردم حقیر جلوه دهند و نسبت های ناروا به آنها بزنند تا اعتبار آنها در بین مردم از بین برود. حتی عده ای شاعر ماهر را اجیر کردند، یکی از این شاعران کعب ابن اشرف بود، که بسیار بد زبان و کینه توز بود. او زشتی را به جایی رساند که پیامبر دستور قتل او را صادر کرد. مفسرین عقیده دارند آیه ۱۸۶ سوره آل عمران در این باره نازل شده است. **لَتَبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ ۖ وَ فِي أَنْفُسِكُمْ ۖ وَ لَتَسِمَنَّ الَّذِينَ - أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ وَ مِنَ الَّذِينَ - أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِنْ تَصِيْرُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ - ذَٰلِكَ - مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ**. خداوند در این آیه زخم زبانها را آزمایش از طرف خداوند معرفی می کند. یهودیان حتی حقایق روشنی را که در کتابهای آسمانی از جمله تورات درباره پیامبر وجود دارد را آگاهانه مخفی کردند، با این کار بزرگترین خیانت را به بشریت کردند. خداوند در آیه ۱۵۹ سوره بقره این کتمان کنندگان حقیقت را لعنت می کند. خداوند در آیه ۱۴۶ سوره بقره می فرماید:

آنها (یهودیان) پیامبر را مثل فرزندان خود می شناختند، منظور عبدالله بن سلام است ؛ یهودی که مسلمان شد و می گفت : من پیامبر را بهتر از فرزندان خود می شناسم . علمای یهودی قبل از بعثت پیامبر، نشانه های او را (که در تورات آمده بود) برای مردم عادی بازگو می کردند و این مردم عادی هم ، وقتی مسلمانان را می دیدند، این نشانه ها را بازگو می کردند، اما بزرگان یهودی که موقعیت خود را در خطر می دیدند، به علت خودخواهی و دنیاطلبی آنها را از این کار منع می کردند، درحالی که علمای یهود حقیقت را می دانستند، آن را پنهان می کردند. آیات ۷۶، ۷۷ و ۸۹ سوره بقره در این باره نازل شد. خداوند در این آیات می فرماید: آنها می گفتند اگر این نشانه ها را بازگو نکنیم ، در قیامت مسلمانان علیه ما دستاویزی نخواهند داشت . هم چنین می فرماید: آیا آنها نمی دانند که خداوند از پنهان و آشکار آنها مطلع است ؟ از دیگر توطئه های فرهنگی یهود این است که آنها تورات را تحریف کردند مخصوصاً قسمتهای مربوط به صفات پیامبر را. عوام یهود هم بی تقصیر نبودند، چون امام صادق (ع) در حدیثی می فرماید: عوام یهود به دروغ گویی و حرام خواری و رشوه خواری و فسق علمای خود، آگاهی داشتند، بنابراین نباید از آن پیروی می کردند. یهودیان لغات و کلمات مسلمانان را تمسخر می کردند، مثلاً- موقع بیان احکام و تلاوت آیات قرآن توسط پیامبر، عده ای از مسلمانان با گفتن کلمه راعنا از پیامبر می خواستند که کمی تأمل کند، ولی یهود

معنای دیگر این کلمه (ما را تحمیق کن) را برای تمسخر به کار می برند، در این موقع آیه ۱۰۴ سوره بقره نازل شد که می فرماید: مسلمانان به جای این کلمه از کلمه اَنْظُرنا استفاده کنند. سران یهود مدینه برای اینکه از قدرت اسلام کم کنند، یهودیان تازه مسلمان را توییح می کردند: مثلاً وقتی عبدالله بن سلام مسلمان شد، از پیامبرخواست بدون آشکار کردن مسلمان شدن او، نزد قبیله اش برود و از آنها درباره شخصیت عبدالله بن سلام اعتراف بگیرد. قبیله اش به پیامبر گفتند: اودانشمند و پرهیزکار است، اما وقتی فهمیدند او مسلمان شده، گفتند: او نادان و فاسق است. یهودیان بهانه جویی می کردند: از پیامبر معجزه قربانی و سوختن آن با آتش راخواستند، در حالی که پیامبرانی مثل ذکریا و یحیی که این کار را انجام دادند، توسط بنی اسرائیل کشته شدند، آیه ۱۸۳ سوره آل عمران به این موضوع اشاره دارد. بعضی از مفسرین قربانی سوخته را یک سنت مذهبی می دانند که شرح آن در تورات (فصل اول سفر لاویان) آمده است. تفسیر نمونه این عقیده را رد می کند، زیرا کشتن حیوان و سوزاندن آن یک عمل خرافی است نه یک دستور الهی. یهودیان بهانه جویی را به نوعی دیگر دنبال می کردند، از پیامبر خواستند قرآن هم مثل تورات یک باره نازل شود، در صورتی که این یک بهانه بود، چون فلسفه و علت نزول کتب آسمانی هدایت است که این هدایت گاهی به وسیله نزول یک باره و گاهی به صورت نزول تدریجی انجام می شود. یهود در گذشته نیز خواسته های

غیر معقولی داشتند، مثلاً خواستند خداوند را با چشم ببینند، در نتیجه خداوند آنان را باصاعقه مجازات کرد.

نمونه هایی از کارشکنی های اعتقادی و اقتصادی یهودیان علیه پیامبر

نمونه هایی از کارشکنی های اعتقادی و اقتصادی یهودیان علیه پیامبر عبارت اند از: یهودیان در زمینه اعتقادی هم مشکلاتی ایجاد کردند، مثلاً، یهودیان یکی از علل سرگردانی خود را یکتا پرستی خود می دانند، اما یهود عصر پیامبر به علت لجاجت و دشمنی با پیامبر، اساس دین خود را فراموش کردند و به شرک تمایل پیدا کردند. آنها ترجیح دادند بگویند: خدای دیگری با آنهاست. آنان شخصی به نام عزیر را فرزند خدا می دانستند، چون او تورات را بعد از نابودی از قلب خود بیان کرد و جبرئیل به او آموخت، به همین دلیل او را پسر خدا نامیدند. عده کمی از یهودیان این را گفتند، اما خداوند در آیه ۳۰ سوره توبه این سخن را به همه یهودیان نسبت داد. یهودیان دیگر، این سخن عده کم را انکار نکردند و این نشانه شرک آنان بود. در مورد یکی بودن اعمال عوام و عالمان یهود، امام صادق (ع) می فرماید: عوام یهود احبار و راهبانان را اطاعت می کردند با اینکه آنها حرام ها را حلال و بعضی حلال ها را حرام می کردند. پس بدون اینکه متوجه شوند آنها را می پرستیدند. دلیل دیگر بر شرک یهود دوران پیامبر این بود که آنان می گفتند ما فرزندان خدا هستیم و وقتی پیامبر آنان را از عذاب خدا آگاه کرد، آنها با این گمان که برگزیده خدا هستند، می گفتند: ما را از چه می ترسانی، ما فرزندان خداییم. سوره مائده آیه ۱۸ مربوط به این

دعای یهود است . به نظر نویسندگان کتاب این ادعای یهودیان به دلیل نژادپرستی ، خودپرستی و خود برترینی آنان است . یهودیان برای اینکه پیامبر بودن رسول خدا را زیر سؤال ببرند، گفتند: بعد از حضرت موسی پیامبری نیامده است . گروهی از سران یهودی نزد پیامبر خدا رفتند و پرسیدند که ایشان به کدام پیامبران معتقد هستند؟ پیامبر (ص) آیه ۸۴ سوره آل عمران را تلاوت نمود و حضرت موسی (ع) و حضرت عیسی (ع) را در یک ردیف نام برد. یهودیان از جواب پیامبر (ص) خشمگین شدند و گفتند: ما به مسیح و هر که به او مؤمن باشد، ایمان نمی آوریم . خداوند در آیه ۵۹ سوره مائده از ایشان به نام خارج شدگان از راه حق یاد می کند. به علاوه بیشتر یهودیان به قیامت اعتقاد ندارند. آنها به دو گروه فریسیین و صدوقییین تقسیم می شوند. فریسیین به قیامت اعتقاد دارند، اما صدوقییین به قیامت معتقد نیستند و همه چیز را در جهان مادی خلاصه می کنند. خداوند در آیه ۱۳ سوره ممتحنه مؤمنین را از دوستی با این گروه منع می کند. ویل دورانت در این باره می گوید: یهود به جهان پس از مرگ اعتقاد ندارد و پاداش و کیفر را فقط برای این دنیا می داند. مدت کوتاهی بعد از هجرت پیامبر، سران یهود نزد پیامبر رفته و سعی کردند با مطرح کردن سوالاتی عجز و ناتوانی ایشان را در پاسخ دادن به سوالات نشان دهند. وقتی از پاسخ های پیامبر ناامید شدند، برای آخرین سؤال پرسیدند: کدام فرشته برای تو وحی آورده است ؟ پیامبر پاسخ داد

جبرئیل . آنها گفتند جبرئیل دشمن ماست ، او ویرانگر و خونریز است او همیشه دستورات سخت و مشکل ، همین طور دستور جهاد می آورد، پس ما به توایمان نمی آوریم . اگر میکائیل بود ایمان می آوردیم ، میکائیل همواره برای رفع گرفتاری و آوردن خوشی نازل می شود. علامه طباطبایی در المیزان این ادعا را رد می کند و می گوید: اولاً جبرئیل به دستور خدا نازل می شود. ثانیاً انسان عاقل پیام هدایت را حتی از دشمن می پذیرد. یهودیان در ادامه مخالفت خود به کارشکنی اقتصادی نیز پرداختند. مهاجران در مدینه با سختی معیشتی روبرو بودند، چون تمام اموال خود را در مکه باقی گذاشته بودند. پیامبر شخصی را فرستاد تا از یهودیان وام بگیرد. یهودیان با آنکه با مسلمانان پیمان صلح داشتند، به تمسخر و طعنه پرداختند. در این موقع وحی الهی نازل شد و به آنان وعده عذاب سوزان را داد. آنها حتی اموالی از مسلمانان را که نزد آنان امانت بود، پس ندادند و گفتند: چون شما از دین خود خارج شده اید، پیش ما امانتی ندارید. از آیات و تفاسیر نتیجه می شود که صفت پیمان شکنی در یهود سابقه تاریخی دارد به جز اقلیتی اندک مثل عبدالله بن سلام ، که تعهدات خود را انجام می دادند. خداوند در آیه ۵۷ سوره آل عمران ، بین این دو گروه فرقی می گذارد. در ادامه کارشکنی های اقتصادی ، یهود مدینه نزد انصار رفتند و آنها را از کمک به مهاجرین نهی کردند. آنها به انصار گفتند: به مهاجرین کمک نکنید، زیرا فقیر خواهید شد.

علت های دعوا

بررسی عوامل کارشکنی یهودیان چهره واقعی این قوم را

نشان می دهد، و باعث عبرت افراد حقیقت جو می شود. در تبیین این سخن باید گفت: قوم یهود از اولین کسانی بودند که برای دیدن پیامبر آخرالزمان به مدینه هجرت کردند. آنها سختی های زیادی را تحمل کردند، اما هنگام بعثت پیامبر (ص) خلاف جهت اولیه حرکت کردند و گمراه شدند، عالمان یهودی برای تأمین دنیای خود و خوش آیند سلاطین یهود، دین را تحریف کردند. این دنیادوستی امروز هم ادامه دارد. آنها با در اختیار داشتن بیشتر تبلیغات جهان، مواد مخدر و اسلحه های فرسوده انبارهای شان را می فروشند، تا هم فکر ملل دیگر را از کار بیاندازند و هم فریاد عدالت خواهی را خاموش کنند. ژرژ لامین در کتاب اسرار سازمان مخفی یهود به توطئه های یهود اعتراف می کنند و می گوید: ما با جنگ داخلی که به تدریج به جنگ های اجتماعی تبدیل می شوند، ملت ها را ضعیف می کنیم، تا حس احترام آنان نسبت به خودمان افزایش را دهیم و قراردادهای مالی و اقتصادی خود را بر آنان تحمیل کنیم. یهودیان عصر حاضر هم این جنایت ها را انجام می دهند. خداوند در آیه ۹۶ سوره بقره درباره دنیاطلبی یهود می فرماید: آنها راحریص ترین مردم حتی حریص تر از مشرکان در زندگی خواهی یافت، که هریک از آنها آرزو دارد، هزار سال عمر به او داده شود، در حالی که این عمر طولانی او را از کیفر الهی باز نخواهد داشت و خداوند به اعمال آنها بی نیاز است. از صفات ناپسند یهود مقام پرستی و جاه طلبی است. زمامداران یهود، وقتی دیدند صفات پیامبر با صفاتی که

در تورات آمده یکی است برای حفظ مقام و منصب خود، آن حقایق را تغییر دادند و وارونه در تورات نوشتند. مرحوم طبری در تفسیر قسمتی از آیه ۷۸ سوره آل عمران يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ - وَهُمْ يَعْلَمُونَ می گویند منظور این است که دروغ گفتن برخداوند و گواهی دادن به باطل و ملحق کردن چیزی به آن که جزو آن نیست از روی عمد بوده و یهود برای ریاست طلبی و دنیاخواهی این کار را انجام داده اند. این دنیاپرستی ها و ناجوانمردی ها تا عصر ما نیز ادامه دارد. به طوری که آدولف هیتلر در کتاب نبرد من می گوید: اعمال یهودیان به طور آشکار نشان می داد که غیر از خراب کاری نظری ندارند. یکی دیگر از علل کارشکنی یهود نفا و دورویی آنان بود که در آنها ریشه دوانیده بود و باعث دوری شان از رحمت الهی بود. درباره نفا و دورویی یهود امام حسن عسگری (ع) در روایتی می فرمایند: وقتی پیامبر (ص) بامعجزه حقانیت خود را اثبات نمود، یهود که بهانه ای نداشتند، ظاهراً ایمان آوردند، اما وقتی نزد قوم خود می رفتند، می گفتند، همانا ما اظهار ایمان نزد او می کنیم برای اینکه با این وسیله هر شری از جانب او بر خودمان را بهتر بتوانیم دفع کنیم و با آگاهی از اسرارشان، دشمنان شان را یاری دهیم. نفا و دورویی یهود فقط مربوط به عصر پیامبر (ص) نیست، بلکه امروزه هم ادامه دارد. یهود در هر جامعه ای خود را در ظاهر با آن هماهنگ می کند، اما در باطن فقط به

هدفهای شوم خود می پردازد. کتاب پروتکل های دانشوران صهیون که اسرار یهود را فاش می کند، این موضوع را ثابت می کند. عیاشی و شهوت رانی هم علت دیگر مخالفت یهود با اسلام است ، زیرا اسلام در این زمینه محدودیت ایجاد می کند. اولین برخورد فیزیکی یهود با پیامبر (ص) هم به علت همین اعمال منافی علت بود. صفت بد دیگر یهود حسادت آنها بود. آنها وقتی دیدند پیامبر (ص) از نژاد یهود نیست ، بلکه از غیر یهود است ، نتوانستند، تحمل کنند. در آیه ۱۰۹ سوره بقره ، خداوند درباره بسیاری از اهل کتاب می گوید: آنها از روی حسادت آرزو می کردند که مسلمانان بعد از ایمان به کفر برگردند. بعضی از مفسران می گویند: علت حسادت یهود این بود که نبوت از خاندان اسرائیل به خاندان اسماعیل تغییر کرده بود. حسادت امروزه نیز در میان یهود وجود دارد: در پروتکل شماره ۵ دانشوران صهیون آمده است : «بذر دشمنی ، کینه توزی و حسد را در هر خانه ای کاشته ایم و در این زمینه از تعصبات مذهبی ، قبیله ای و غیره استفاده می کنیم .» از صفات دیگر یهود لجبازی آنها بود، به طوری که ابن سوریرا از روی لجبازی گفت : تو (پیامبر ص) چیزی را که برای ما مفهوم باشد، نیاموردی و خداوند نشانه روشنی بر تو نازل نکرده است . بعضی از مفسرین می گویند: آیه ۹۹ سوره بقره در این باره است . خداوند در این باره می فرماید: مانع های روشنی برای تو فرستادیم و جز فاسقان کسی به آنها کفر نمی ورزد. به علاوه ، علت دیگر کارشکنی یهود این بود

که به جهان آخرت ایمان نداشتند. حتی امروزه هم در کتاب تورات که در دست یهودیان است ، اشاره ای به جهان آخرت نشده است . یهودیان چون فقط به جهان مادی اعتقاد دارند، برای رسیدن به آن هر کاری می کنند. کینه توزی به خاطر تغییر قبله ، علت دیگر کارشکنی یهود بود. پیامبر اسلام (ص) ۱۳ سال در مکه و ۱۷ ماه در مدینه به طرف بیت المقدس نمازخواند، در این مدت یهودیان ، مسلمانان را سرزنش می کردند، چرا که قبله مستقلی ندارند؟ وقتی قبله مسلمانان به طرف کعبه تغییر کرد، یهودیان خشمگین شدند. خداوند در آیه ۱۴۲ سوره بقره می فرماید: «بگو مشر و مغرب از آن خداست ، خدا هر کس را بخواهد به راه راست هدایت می کند.» این آیه قبل از بهانه جویی یهود نازل شده است و معجزه بودن قرآن را نشان می دهد. از آیات قرآن نتیجه می گیریم که تغییر قبله ، دو نشانه داشته است : یکی آزمایش مسلمانان و دیگر پاسخ به بهانه جویی یهودیان . داشتن روحیه نژادپرستی علت دیگری بود که آنها را وادار به مخالفت و دشمنی می کرد. آنها بین مردم فاصله طبقاتی ایجاد می کردند تا اشراف دارای امتیاز شوند و حتی حدود الهی در مورد آنها اجرا نشود. مثلاً در زمان پیامبر (ص) زن و مردی مرتکب زنای محصنه شدند، چون از طبقه اشراف بودند، یهودیان می خواستند، حکم سنگ باران که در تورات آمده ، برایشان اجرا نشد، حتی آنها پیامبر (ص) را برای داوری انتخاب کردند تا شاید حکم خفیف تری صادر کند، پیامبر با وجود حيله های آنها مطابق دستور

الهی فرمان داد آنها سنگ باران شوند. خداوند علت این تمرد را خیال باطلی می داند و می گوید این ، تنها، آرزویی است . منظور این است که یهودیان از روی خودخواهی بهشت را هم مخصوص خود می دانند. آنها معتقدند خداوند کارهای ناشایست آنها رامی بخشاید. قرآن در پاسخ یهودیان می فرماید: «اگر شما این ادعا را دارید، پس آرزوی مرگ کنید، اگر راست می گوئید.» یهود که می دانستند دروغ می گویند دیگر چنین ادعایی نکردند. یهودیان در ابتدا فکر نمی کردند اسلام با این سرعت پیشرفت کند، در ضمن آنها می خواستند از اسلام برای منافع خود بهره برداری کنند، برای همین ، بعد از مشاهده پیروزی های مسلمانان بخصوص پیروزی در جنگ بدر خشمگین شدند و از آن به بعد مخالفت خود را علنی کردند. خداوند در کوه طور از یهودیان قول گرفته بود که به دستورات تورات عمل کنند، و به پیامبر موعود که نشانه هایش ، و مژده آمدنش در تورات آمده بود، ایمان بیاورند، اما آنها تمرد کردند.

نتایج کار

در وهله اول به نظر می رسد کارشکنی یهود فقط نتیجه منفی داشته است ، اما اعمال آنها نتایج مثبتی هم داشت . پی آمدهای مثبت کارشکنی های یهود: ۱ درستی آیه های قرآن درباره یهود ثابت شد، و ایمان تازه مسلمانان محکم شد. ۲ افراد فاسد و خطرناک از اطراف مسلمانان پاک شدند. چون پیامبر (ص) براساس پیمان نامه با کارشکنان رفتار می کرد، و البته نتیجه و اثر هر عملی به خود یهودیان برگشت . به بیان دیگر، کارهایی که یهود در زمان پیامبر (ص) انجام دادند، هم اثرات دنیایی

داشت و هم نتایج اخروی . برخوردی که یهودیان با پیامبر (ص) کردند در زندگی دنیایی آنها آثاری داشت . مثلاً تبعید به مناطق دیگر و آوارگی دردشت و بیابان با خواری و زبونی . خداوند هم در قرآن بر این خواری تاکید می کند و در باره علت آن می فرماید: «چرا که آنان به آیات خدا کفر می ورزیدند و پیامبران را به ناحق می کشتند، اینها به خاطر آن است که گناه کردند و تجاوز نمودند.» خواری و آوارگی یهود به علت این است که وقتی دیگران به آنها مسلط می شوند با آنها هم پیمان می شوند، ولی وقتی احساس قدرت می کنند، همه عهد و پیمان ها را زیر پا می گذارند. گمراهی از راه حق هم از نتایج خلاف کاریهای آنهاست . خداوند در آیه ۹۰ سوره آل عمران در این باره می فرماید: «کسانی که پس از ایمان کافر شوند و سپس بر کفر خودافزودند، هیچ گاه توبه آنها قبول نمی شود و آنها گمراهان واقعی هستند.» علامه طباطبایی در کتاب المیزان می گوید: این آیه درباره اهل کتاب است . بعضی دیگر گفته اند: این آیه درباره یهود نازل شده است ، که اول به حضرت عیسی (ع) کفر ورزیدند و سپس کفر خود را زیاد کرده به پیامبر اسلام (ص) نیز کافر شدند. علامه طباطبایی درباره علت گمراهی اهل کتاب از توحید می گوید: علت این گمراهی ، مبلغین دنیا طلب یهود و مسیح بودند، در ادامه می گوید: «این دودین در حقیقت دو شعبه از آیین بت پرستی هستند.» بنابراین یهودیان نه تنها خودشان منحرف شدند، بلکه زمینه انحراف دیگران را هم فراهم کردند. امروزه هم

عامل خیلی از فسادها و فحشاها صهیونیست ها هستند. یهود به علت نافرمانی خود مستحق عذاب آخرت هستند. البته خداوند افراد صالح و پرهیزکار یهود را مجازات نمی کند. بعضی از مفسرین عقیده دارند، در سوره حمد، منظور از کسانی که مورد غضب الهی واقع شده اند، قوم یهود است. کارشکنی های یهود، نتایج منفی دیگری هم برای مسلمانان داشت. شبهه افکنی و القای بعضی افکار باطل، خرافات و تحریف تورات از جمله این نتایج است، که باعث شک و تردید در مسلمانان و یهود می شد. از دیگر کارهای خلاف یهود وارد کردن اسرائیلیات در بین روایات اسلامی بود. بدعت قصه گویی از سوی آنان رایج شد، به صورت حرفه درآمد و در این چیزهایی که در شأن علم و اخلا نبود، وارد کردند. کسانی مثل کعب الاحبار، عبدالله عمرو بن عاص و ابوهریره، خرافات و دروغ پردازی را در بین مردم انتشار دادند. این عمل تا حدودی موفق بود و پیامبر (ص) مدت زیادی از عمر با برکت خود را صرف این شبهات کردند. یهودیان سعی می کردند نفای در مدینه را تقویت کنند تا اتحاد مسلمانان را از بین ببرند. آنان به قدری منافقین را تقویت می کردند، که عبدالله بن ابی سردسته منافقان از یهودیان حمایت می کرد. وقتی رسول خدا (ص) یهودیان را به علت پیمان شکنی مجازات می کرد، به کفار پناه می بردند و آنها را تایید می کردند. بت پرستان هم که یهودیان را دانا می دانستند با روحیه بالاتری با مسلمانان مبارزه می کردند. کارشکنی های یهود در عصر پیامبر مانع گسترش اسلام بود، شاید اگر این کارشکنی ها نبود،

اسلام در زمان حیات پیامبر (ص) به نقاط دوردست جهان هم می رسید و بعد از رحلت پیامبر آن همه مشکلات پیش نمی آمد، مسلمانان قبل اسلام با یهودیان پیمان و دوستی قدیمی داشتند، به همین علت اسرار محرمانه خود را به آنها می گفتند و همین باعث شکست برنامه های مسلمانان می شد. سران یهود در زمینه اخلاقی و ارزشی هم کارشکنی کردند. مثلاً افرادی مثل کعب بن اشرف و زنی به نام عصما را مأمور کردند تا برای هتک حرمت زنان مسلمان شعر بگویند، چون شعر در آن زمان ارزش و اهمیت زیادی داشت باعث ضعیف شدن روحیه مسلمانان می شد، در نتیجه پیامبر (ص) با آنها برخورد شدیدی کرد.

گام های برخورد

پیامبر برای برقراری آرامش و امنیت در مدینه، پیمان نامه هایی امضاء نموده و به ادیان الهی دیگر آزادی عقیده داد. پیامبر (ص) مدینه را حرم اعلام کرد، و دستور داد مردم در امور اجتماعی همکاری نکنند. البته در این پیمان نامه ها گناهکاران و ستمگران استثناء بودند. این پیمان نامه ها از هر جهت به نفع اسلام بود، چون مسلمانان با دشمنان خود اتمام حجت می کردند و مدتی از توطئه آنان در امان بودند. پیامبر (ص) به یهودیان خیبر نامه نوشتند و آنان را دعوت کردند تا به فطرت و حق برگردند، نشانه های پیامبری خود و مسلمانان را که در تورات آمده بود، تذکر دادند. بعد آنها را به چیزهایی که برایشان مقدس است، قسم دادند و فرمودند: «اگر در تورات می یابید که به محمد (ص) ایمان بیاورید، ما شما را به سوی خدا و پیامبر او دعوت می

کنیم . پیامبر (ص) در تمام مدت بر اساس پیمان نامه ها با یهودیان رفتار می کردند. پیامبر (ص) سعی می کرد با تاکید بر نقاط مشترک ادیان بین آنها اتحاد ایجاد کند. پیامبر برای دعوت به توحید واقعی (کلمه سواء) زحمات زیادی کشیدند. اما اهل کتاب از مسیر توحید منحرف شدند. اهل کتاب هم در مکه و هم در مدینه برای کارشکنی با پیامبر (ص) بحث و مناظره می کردند. آنها می خواستند محبوبیت پیامبر را کم کنند، اما چون پیامبر به منبع علم یعنی خداوند متصل بود، این بحث و مناظره بر حق بودن او را ثابت می کرد. در این بحث ها پرسش هایی مطرح می شد. از جمله چگونگی خلقت یعنی خداوند متعال . دانشمندان یهود نزد پیامبر (ص) رفته می پرسیدند این مخلوقات را خدا آفریده است پس خدا را چه کسی آفریده است . پیامبر از هدف آنها آگاه شد و خشمگین شد، اما جبرئیل نازل شد و آیات سوره توحید را بیان کرد. سپس علمای یهود پرسیدند: کیفیت خلقت توسط خدا چگونه بوده و منظور از دست خدا چیست ؟ رسول خدا بر آشفته ، جبرئیل برای دومین بار نازل شد و آیه ۶۷ سوره زمر را تلاوت کرد. خدا در این آیه می فرماید: «آنها خدا را آنگونه که شایسته است ، شناخته اند، در حالیکه تمام زمین در روز قیامت در قبضه اوست و آسمانهای پیچیده در دست او، خداوند منزّه و برتر است از شریک هایی که برای او می پندارند. علت ناراحتی پیامبر در برابر سؤال است یهود این بود که آنها عالمان یهود بودند و بر کتابهای دینی آگاهی کامل داشتند

و جواب بسیاری از این سؤالها را می دانستند. این سؤالها برای خوار کردن رسول خدا و گمراهی مردم عادی بود. روزی افرادی از پنج دین : یهود، نصاری ، دهریه ، ثنویه و مشرکان عرب نزد پیامبر آمدند و گفتند: ما می گوئیم عزیر فرزند خداست و می خواهیم نظر شما را بپرسیم . پیامبر فرمود من به خدای یگانه ایمان آوردم و اگر شما برای عزیر کرامتی قائل هستید و می گوئید او فرزند خداست پس باید برای حضرت موسی که برای اولین بار تورات را آورد، کرامت بزرگتری قائل باشید، و اگر منظور شما از رابطه فرزندی ، رابطه فرزندی زمینی است به معنی زادن و زاده شدن ، پس برای خداوند، آفریننده قائل هستید و این کفر است . بعد از این پاسخ محکم یهود گفتند: ما را رها کن تا فکر کنیم . قضیه دیگر این بود که روزی یهود و نصاری نزد پیامبر رفته گفتند: بین ما داوری کن . پیامبر (ص) فرمود داستان خود را بگوئید: یهود و نصاری هر یک در مورد دیگری گفتند: ما به خدای واحد حکیم و اولیای او ایمان داریم و دیگری (یهود یا نصاری) بر چیزی از دین و حق نیستند. پیامبر فرمود: هر دو شما خلاف کار، فاسق و کافر هستید. آنها گفتند ما به تورات و انجیل ایمان داریم پس چگونه کافریم ؟ پیامبر فرمود: این دو کتاب برای راهنمایی شما و نجات از سرگردانی نازل شده اند، اگر به آن عمل نکنید موجب بدبختی شماست و گناهکار خواهید بود. پاسخ دیگری که پیامبر (ص) به کارشکنی های یهود داد این بود که از تحدی استفاده

کرد، یعنی آنها را دعوت کرد اگر می توانند مانند قرآن سوره یا آیه ای بیاورند، زیرا پیامبران الهی برای اثبات پیامبری خود معجزاتی دارند، معجزه پیامبر اسلام نیز قرآن کریم است . پس پیامبر برای اثبات حقانیت خود از قرآن استفاده نمود. خداوند در آیات ۲۳ و ۲۴ سوره بقره می فرماید: اگر می توانید مثل قرآن سوره ای بیاورید. هم چنین در روایتی از امام حسن عسگری (ع) آمده است ، خداوند متعال می فرماید: اگر در آنچه محمد (ص) می گوید، شک دارید سوره ای مانند قرآن از تورات ، انجیل ، زبور و صحف ابراهیم بیاورید. این عمل یعنی دعوت به مقابله به مثل تحدی نام دارد، این تحدی نه تنها در مکه و مدینه یعنی در زمان پیامبر (ص) بلکه امروز هم ادامه دارد و برای همه زمانهاست. روش دیگر پیامبر در برخورد با کارشکنی ها موعظه و ارشاد آنها بود. وقتی پیامبر (ص) متوجه شد که یهود به عهد خود وفادار نیست و قصد فتنه دارد، آنها را در بازارشان جمع کرد و فرمود: ای گروه یهود بترسید که همان عذابی که به قریش نازل آمد بر سر شما نازل شود. یهود بنی قینقاع پاسخ دادند: ازاینکه با مردم بی خبر از فنون جنگی ، برخورد کردی مغرور نباش ، تو توان رویارویی با ما را نداری . در این وقت آیه ای از سوره انفال نازل شد که تکلیف پیامبر را روشن کرد. خداوند در این آیه می فرماید: به طور عادلانه به آنان اعلام کن که پیمانشان لغو شده است ، زیرا خداوند خائنان را دوست

ندارد. از کارشکنی های یهود فساد فرهنگی و اخلاقی بود، پیامبر برای نابودی فساد، کارهای جدی انجام داد. پیامبر (ص) ابتدا یهود را هم به اسلام دعوت کردند، اما وقتی آنها پیمان شکنی کرده و فتنه و آشوب ایجاد کردند، پیامبرفرمان جهاد و مبارزه مسلحانه را صادر کرد. البته فرمان جهاد فقط مخصوص یهود نبود و هر قبیله ای را که پیمان شکنی می کرد، شامل بود. بر اساس پیمان نامه، اگر قبیله ای پیمان شکنی می کرد، باید مجازات می شد و مجازات برای مردان اعدام و برای زنان و فرزندان اسارت بود، بعضی قبایل هم مجازات کمتری می شدند و تنها از جامعه مسلمانان اخراج می شدند.

سرانجام

بیشترین دلیل انحراف و گمراهی یهود خودبرتربینی و نژادپرستی آنان است که باعث شد چشم خود را روی حقیقت ببندند و واقعیت های مسلم را نادیده بگیرند و انکار کنند. دنیاپرستی آنان دلیل دیگری برای سقوط آنها در دره گمراهی بود. عده ای از آنها سختی های زیادی کشیدند تا پیامبر آخرالزمان را ببینند، اما اطاعت از هوای نفس تمام زحمات آنها را به باد داد. می توان از تغییر رویه ناگهانی یهود این طور نتیجه گرفت که تعدادی از آنها منتظر پیامبر خدا نبودند، بلکه کسی را می خواستند که در دنیا طلبی و خودخواهی، فرصت بیشتری به ایشان بدهد و ثابت کند آنها قوم برگزیده هستند. با توجه به آنچه گفته شد با وجودی که یهود پیمان نامه ها را نقض کردند، نتایج مثبتی هم به بار آمد. از این موضوع می توان فهمید باید در برخورد با افراد یا دسته های کارشکن ابتدا از راه صلح و

مدارا وارد شد. با کمی دقت می توان دریافت عملکرد یهود در برابر مسلمین و اسلام در عصر حاضر مانند عملکرد آنان در عصر رسول خداست . با این تفاوت که حوزه فعالیت آنها وسیعتر و امکانات شان عظیم تر شده است ، آنها بیش از پیش ، از راه حق فاصله گرفته اند و مانند کسی که در مردابی در حال غرشدن است ، دیگر ملتها را نیز می خواهند با خود غر کنند، اما هر چقدر آنها قدرت بگیرند، پیروزی نهایی از آن حق و حقیقت است و هرگز حقیقت برای همیشه پنهان نمی ماند و عاقبت چهره واقعی آنها برای مردم جهان آشکار خواهد شد. وظیفه مسلمانان این است که به خودسازی فردی و اجتماعی بپردازند و در راه خداوند صبور و شکیبا باشند. البته تنها یهود نیست که برای اسلام خطر آفرین است بلکه هر مکتبی که توسط افراد سود جو تحریف شود، برای سعادت بشر خطر آفرین است پس باید یک مسلمان با دقت و تیزبینی و مطالعه صحیح حق را از باطل تشخیص دهد و با مراجعه به دستورات خداوند و عقل و فطرت خود راه راست را بیابد.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱. JAVA

۲. ANDROID

۳. EPUB

۴. CHM

۵. PDF

۶. HTML

۷. CHM

۸. GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱. ANDROID

۲. IOS

۳. WINDOWS PHONE

۴. WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتاهای خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

